

missæren skulle fortsætte hjælpen i samarbejde med Ligaen af Røde Kors eller, hvis dette var umuligt, udarbejde et program, hvorefter højkommisariatet skulle overtage ansvaret for disse flygtninge fra 1. juli 1961. Den blev enstemmigt vedtaget, idet dog Frankrig afholdt sig fra at stemme.

(b) I en kort tale forelagde generalsekretæren en beretning om verdensflygtningeåret samt rapport om de opnåede resultater baseret på oplysninger indtil 30. september 1960 modtaget fra de deltagende lande.

Generalsekretæren oplyste, at 97 lande og territorier havde deltaget i verdensflygtningeårets indsamlings, og at foreløbige tal viste, at der var bidraget mere end 80 mill. \$ af regeringer, organisationer og offentligheden, og påpegede de opmuntrende resultater. Bl. a. kunne arbejdet med nedlæggelsen af flygtningelejre nu finansieres helt af eksisterende pengemidler.

I tilknytning hertil fremlagde lederen af UNRWA, John H. Davis, et treårs program for de arabiske flygtninge fra Palæstina, hvorved UNRWAs hjælpeprogram kunne fortsættes på det nuværende niveau samtidig med, at undervisningsmulighederne forøgedes. Den årlige udgift i perioden 1960-63 ville være på 35 mill. \$.

I en resolution om flygtningeåret takkede udvalget alle, som havde bidraget til succes, og opfordrede medlemmer af FN til fortsatte bestræbelser for at hjælpe flygtningene „på ren humanitær basis“.

Resolutionen, som var foreslået fra engelsk side, og hvortil bl. a. Norge var medforslagsstiller, gav anledning til en del diskussion, idet man fra adskillige sider fandt det ønskeligt, at resolutionen af hensyn til sin humanitære karakter henvendte sig til „alle stater“. Da man fra vestlig side af hensyn til de konsekvenser, dette ville medføre, ikke kunne gå ind på en sådan ændring, blev der opnået enighed om en ny paragraf, hvori der blot rettes en appel til alle lande om at have opmærksomheden henvendt på det stadig eksisterende flygtningeproblem og arbejde henimod dets løsning. Resolutionen blev herefter vedtaget med 64 stemmer for, ingen imod, medens 12 lande, heriblandt Sovjetblokken, undlod at stemme.

Under forsæde af plenarforsamlingens præsident afholdtes den 20. november i forsamlingens ad hoc udvalg den årlige konference, hvorunder der på regeringernes vegne gives tilsagn om frivillige bidrag til De Forenede Nationers højkommisariat for flygtninge (UNHCR).

Højkommisæren, Auguste R. Lindt, redede indledningsvis for organisationens programmer.

På konferencen blev der af repræsentanter for i alt 30 regeringer givet tilsagn om frivillige bidrag på tilsammen \$ 2 944 000 til højkommisariatets programmer i 1961. Sveriges repræsentant erklærede, at „hun havde god grund til at regne med“, at den svenske regering ligesom i det foregående år ville yde et bidrag på 600 000 sv. kr. Den danske repræsentant, *ambassaderåd McIlquham Schmidt*, gav under forbehold af parlamentarisk godkendelse tilsagn om et bidrag på 500 000 kr. for kalenderåret 1961, idet det udtrykkelig udtaltes, at den danske stat forbeholdt sig at bestemme, til hvilke formål højkommisæren skal anvende bidraget. Norges repræsentant gav tilsagn om et bidrag på 700 000 n. kr., og for første gang gav også Island tilsagn om at ville bidrage til højkommisariatets virksomhed; det islandske bidrag var på 142 500 islandske kroner.

Plenarforsamlingen vedtog de ovennævnte fire resolutioner med stort flertal. For resolutionen om de algierske flygtninge stemte 77, ingen imod, medens Frankrig afholdt sig fra at stemme.

2. Valg af flygtningehøjkommisær.

(Dagsordenens punkt 19).

Den 5. december 1960 foretog plenarforsamlingen valg af flygtningehøjkommisær i stedet for Auguste R. Lindt, hvis valgperiode er udløbet. På indstilling fra generalsekretæren valgtes med akklamation Schweiz' faste observatør ved FN, minister Félix Schnyder.

Valget gælder fra 1. februar 1961 og indtil udgangen af 1963, hvilket svarer til det tidspunkt, hvortil det under 12. plenarforsamling (i resolution 1165 (XII)) besluttedes at opretholde flygtningehøjkommisariatet.